Привіз дідич раз на свята
І зі школи сина
І не може натішитись,
Що вчена дитина.

Раз здибає гуменного
І тому хвалиться:
"Ото,— каже,— мій синочок
Як у школі вчиться!..

Та і розум, що за розум!
Як тобі, Іване?"
"А мені, то щось не так-то
Здається, мій пане!

Бо якби наш панич мали
Розуму доволі,
То нічого їм би було
Вчитися у школі!"

1 мар [та 1859]